СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LII. Ч. 208. НЮ ЙОРК І ДЖЕРЗІ СИТІ, середа, 25-го жовтня 1944. No. 208. NEW YORK and JERSEY CITY, Wednesday, October 25, 1944. VOL. LII

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ. ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ. Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 4-0807. THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA. FIVE CENTS ELSEWHERE

ҐАМУЮТЬ РЕКОНВЕРЗІЮ ВІДПОВІДНО ДО СТРИМУВАННЯ ФРОНТУ

ВАШИНҐТОН. — Рада Воєнної Продукції накладає гамулець на наглу переміну воєнної продукції на мирову. Перед кількома тижнями ситуація на німецькому фронті давала надію, що війна покінчиться ще в 1944. р. Тоді спеціяльні комітети для приспішення продукції видали дозвіл 1,100 аплікантам на продукцію таких предметів, які найконечніші для цивільного населення. Тепер напливають дальші аплікації, але їх не будуть полагоджувати, доки не буде виконана воєнна продукція, а це тяжкої артилерії, вантажних троків, боєвих наколісків та амуниції. Ця продукція забере яких 3 місяці, а тоді відновлять поступ реконверзії, колиб знову не зайшла яка перешкода.

НІҐРИ ОРГАНІЗУЮТЬ СЕБЕ ЯК РАСОВУ МЕНШИНУ.

НЮ ЙОРК. — Делеґати нюйорських ніґерських релігійних груп і організацій, зібрані в салі Абисинської Баптиської церкви при 138. вулиці рішили приняти проєкт скликати до Вашинґтону триденву конференцію від 19. до 21. січня 1945. р. Там буде обговорена програма поширення Координаційної Ради на інші релігійні й расові групи для тісної співпраці. Промовці клали натиск, що проблеми одної меншеневої ґрупи подібні до проблемів інших меншин і тому вони можуть бути спільно вирішені. Предсідник нарад, проп. Дейвид Ликориш, твердить, що ця орґанізація буде творити теж полі[illegible]чний меншеневий бльок. Він буде домагатися рі[illegible]ноправности, з [illegible] групами.

[illegible] бовиках [illegible]

ДЮІ НАЗИВАЄ РУЗВЕЛТА БУВШИМ ІЗОЛЯЦІОНІ-[illegible]

[illegible] демобілізують. Департамент скарбу не має грошей на їх утримання, бо вважає їх за вислужених у патролюванню побережжа. Тому нема іншої ради, як виставити їх на прилюдний продаж. Дальших 5,000 псів будуть виставлені на продаж, як буде минати воєнна небезпека. Кожний пес дістане „почесну відправу" з армії, так, як дістають вояки і цей документ буде вручений власникови, який закупить пса.

НОВИЙ СЕКРЕТАР СІОНІСТІВ.

ВАШИНҐТОН. — На місце теперішнього секретаря Сіоністичної Організації Америки Симона Шецера з Дітройту вибрано нового секретаря. Ним є Савл С. Спіро, який перебуває вже 20 літ в Злучених Державах, а є родом з Палестини вже з пятого покоління. Досі він був головою тристейтової сіоністичної організації з осідком в Питсбургу.

БЛИЗЬКО ДВА БІЛІОНИ НА ВІДБУДОВУ ЗАЛІЗНИЦЬ.

ВАШИНҐТОН. — Внаслідок безупинного перепрацювання на залізницях вчасі війни, залізничий виряд дуже зуживається, а нема часу його тепер відновити. Директор бюра залізничої господарки при Товаристві Американських залізниць д-р Джулйос. Г. Пармелі заявив, що залізничі пляхи і виряд потребують вкладу $1,700,000,000 для віднови. Вже впродовж перших 5 літ після війни треба буде збудувати 350,000 перевозових вагонів та 6,350 льокомотив. Щоби подолати запотребуванню, залізничі підприємства мусять мати цілий біліон приходу річно.

КАРАЮТЬ ЗА ВИТРЯСУВАННЯ ПОРОХУ ЧЕРЕЗ ВІКНО.

НЮ ЙОРК. — Дві жінки, які витрясали порох з „матів" при чищенню кімнат, мають заплатити по $5 гривни на підставі присуду поліційного суду в Бронксі. Крім них мають заплатити грошеву кару різної висоти ще такі „переступники": 32 за за курення в підземних залізницях й 10 власників псів, що волочилися без припону. Суддя Клап сказав при цій нагоді, що „люди тепер стали дуже визиваючими й не хочуть приноровлюватися до здавна принятих правил".

ЗАГИНУЛИ ЗНОВУ ДВІ СУБМАРИНИ.

ВАШИНҐТОН. — Департамент маринарки оприлюднює, що знову пропали дві субмарини найновішого типу. Їх імена Голет і Геринг. Разом досі загинуло 32 американських підводних лодок в теперішній війні. Обі останні підводні лодки мали по 65 людей залоги. Командантом Голету був лютенант-командир Джеймс С. Кларк із Сідар Рапидс, Айова; Командантом Геринга був лютенант Командир Дейвид Забриски з Лос Анджелес.

Стетиніюс про свободу народів у чартері з Домбартон Овкс

НЮ ЙОРК. — Університет Ню Йорк пошанував підсекретаря стейту Едварда Р. Стетиніюса почесним докторатом прав. Приймаючи диплому з рук секретаря університету Гаролда О. Вурґиса, Стетиніюс відповів на його привіт промовою про завдання наукових установ для розвитку свободи. Стетиніюс ствердив, що чартер Обєднаних Держав, зібраних на конференції в Домбартон Овкс, придуманий так, щоб поширити права і свободи на всі миролюбні народи. Самі організації не вистарчають, а треба до них ще умов, договорів та установ. Вони доведуть до задоволяючої акції, коли буде ще добра воля розвинути повніше життя. Завдання колеґій та університетів є так ясне, як їх нагода. Це їх обовязком є відновити щераз великі засади, які положили підставу під нашу цивілізацію. Є це їх обовязком установити звязок з нашою власною минувшістю, з цею славною історією народу, що змагав до волі і щастя для всіх у суспільности, що шануе закони. Є це їх обовязком виказати оту правду, що її не зовсім розуміють, а та правда така: Що в нашому взаємнозалежному світі двацятого століття свобода й добробут держав і народів має йти рука вруку із самою забезпекою і мусить бути поширена радше дорогою міжнародного співділання ніж діяльністю самої держави.

АЛІЯНТИ ДАЮТЬ ПОВНЕ ПРИЗНАННЯ ДЛЯ УРЯДУ ДЕ ҐОЛА У ФРАНЦІЇ

ВАШИНҐТОН. — Урядове американське признання Тимчасового Французького Уряду підносить Францію до високого становища серед Обєднаних Держав і підготовляє дорогу до швидкої відбудови. Внаслідок такого признання становище голови французького уряду ґенерала Карла де Ґола стало дуже сильне. Признання де Ґола надане американським урядом потверджено теж признанням збоку Совєтів і Канади. Водночас у самій Франції уряд де Ґола поширив свою адміністрацію на всі провінції, звільнені спід німецької окупації.

БРИТІЙСЬКІ ДЕРЖАВИ ПРИГОТОВЛЯЮТЬ ЛЕТУНСЬКУ ПОЛІТИКУ

МОНТРЕАЛ (Канада). — Переговори урядів Британської Батьківщини в справі летунської політики розпочав іменем канадійської делеґації Г. Дж. Симинґтон. У конференції беруть участь 44 делеґатів від усіх країв, що творять спільну Британську Батьківщину. Завданням конференції є скласти пляни повітряних доріг для цілої імперії.

Судять редактора за допомогу німцям

ПАРИЖ. — У суді департам[illegible]гу Сени відбулася перед трибуналом з 5 нуддів перша роз[illegible] 53-літній [illegible] одначе виявл[illegible] мало; Чорчил сам заявив на [illegible] [illegible]льки предложив [illegible] газети, в котрих він вихваляв німців та нацистичний плян „Нової Европи". Сварес ді[illegible] від німців по 80,000 франків місячно.

Адвокати обо[illegible] покликали низку свідків, котрі мали доказати, що Сварес інколи давав допомогу французам, ворожим до німців. Адвокати казали, що по підписанню примиря Францією Сварес не був обовязаний поборювати німців, але суд признав, що примиря не може перервати боротьби французів проти німців.

По 6 годинах розправи суд проголосив присуд, на основі котрого Свареса засуджено на смерть і конфіскату всего майна. Зібрана в салі публика приняла присуд оплесками.

Розправа проти Свареса це перша розправа проти прихильників співпраці з німцями. Таких розправ у самому Парижі має бути 15,000, а в Франції до 100,000.

ІТАЛІЙЦІ АПЕЛЮЮТЬ ДО ЛЯ ҐВАРДІЇ ЗА ДОПОМОГУ

РИМ. — Часопис „Уніоне Пролетарія" містить відклик редакції до нюйорського посадника Ля Ґвардії за допомогу для італійців. Стаття каже, що голос Ля Ґвардії на радіо усе підносив відвагу італійців до боротьби проти німців. Витаючи Ля Ґвардію як свого приятеля, італійці просять його, аби він поміг їм дістати більше демократії й більше хліба, бо тепер люди в Італії не мають досить ні одного ні другого.

ПОВСТАННЯ ПРОТИ ДИКТАТОРА ФРАНКА В ЕСПАНІЇ

ЛОНДОН. — Еспанські республиканські круги передають вісти з Еспанії, що там підноситься повстання проти диктатора Франка. Вони кажуть, що еспанці заняли вже місто Канехан, що лежить 1 милю від французької границі. В перших боях між повстанцями й військами Франка коло границі згинуло 3,000 людей. Франко закрив границю, і з Еспанії нема офіціяльних вісток.

ЛОНДОНСЬКІ ПОЛЯКИ ПРИЗНАЮТЬ МІКОЛАЙЧИКОВУ НЕВДАЧУ

ЛОНДОН. — Лондонські поляки не бачать зовсім основ назвати московську конференцію успішним кроком для вирішення польської проблеми. Польський уряд на вигнанню відмовився відбути в цій справі конференцію з пресою. Зате збирається обговорити рапорт Міколайчика на засіданню, котре відай потриває кілька днів.

ПО РОЗБИТТЮ БОМБОВОЗА.—Це так розбився „Ліберейтор" десь на одним з островів на Полудневім Пацифіку. На щастя, хоч літак злітаючи на землю, цілком розбився, ніхто з залоги і ранених, що були на літаку, не втратив життя, ні не поніс серіозних ран.

АЛІЯНТИ РОЗБИВАЮТЬ НІМЕЦЬКІ ЛІНІЇ В ГОЛЯНДІЇ

ГОЛОВНА КВАТИРА АЛІЯНТСЬКИХ ЕКСПЕДИЦІЙНИХ СИЛ. — Найлютіший бій на західно-европейському фронті в понеділок ішов під голяндським містом Антверпеном. Німці обороняли посідання міста сильною артилерією, котру аліянтські війська старалися розбити. Завзяті бої йшли теж коло Бресксна, на захід від Антверпена, та коло Гертоґенбоша, на північний схід від Антверпена. В усіх тих боях головну ролю відграють канадійські й британські війська.

Американські війська теж беруть участь у боях за Голяндію. Вони добувають місто Амеріку, що лежить близько східної границі Голяндії. На інших відтинках західного фронту панував розмірний спокій.

ГОЛЯНДЦІ ВИТАЮТЬ АЛІЯНТІВ, ЯК СПАСИТЕЛІВ.

Коли британські війська входили до голяндського містечка Шайнделя, прогнавши з нього німців артилерійним огнем, з румовищ місточка вийшли його мешканці й серед румовищ витали британців як своїх спасителів. Потім пили з вояками на здоровля президента Рузвелта, короля Юрія, премієра Чорчила й королевої Вільгельміни. З 10,000 мешканців місточка 4,000 покинуло місто перед бомбардуванням, 6,000 осталося в місті й пережили бомбардування. Від куль згинуло всего 2 особи.

НАЦІСТИ ВІДКЛИКАЮТЬ ПРИКАЗ ЕВАКУАЦІЇ РАЙНЛЯНДУ.

ААХЕН. — Націстичний уряд відкликав свій приказ, виданий перед вступленням аліянтських військ на німецьку територію, на основі котрого все цивільне населення мало евакувати (покинути) Райнлянд.

Націстичний уряд був заставлений відкликати свій приказ, бо населення його не послухало й осталося в містах і селах, загрожений бомбардуванням. Навіть під румовищами Аахену (Е-ля-Шапелю) ще певно вкривається багато людей, що пробували пережити американське бомбардування, після котрого з Аахену осталася ціла тільки катедра.

НАЦІСТИ БОЯТЬСЯ ВПЛИВУ ДУХА ЦИВІЛЬНОГО НАСЕЛЕННЯ НА ВІЙСЬКО.

В аліянтські руки попали докази, що націстичний уряд старається тепер ізолювати військо від цивільного населення. Цивільне населення змучене війною й хоче негайної здачі Аліянтам і часто без обиняків дає вислів своїм почуванням перед вояками. Інколи робиться це в спосіб, для вояків дуже діймаючий, як наприклад це зробила одна німка, що назвала вояка, що йшов до бою, дураком, або інша німка, що кляла вояка, як цей сказав їй, що він не може скласти зброї й покинути воювати.

Націстична верхівка кличе німців воювати проти Аліянтів завзятою партизанкою, вживаючи в разі браку зброї вил до гною. Націсти організують „народню оборону", покликуючи до неї навіть хлопців по 14 літ життя.

СХІДНЯ ГРАНИЦЯ НІМЕЧЧИНИ ГОРИТЬ НА 87-МИЛЕВІМ ФРОНТІ.

ЛОНДОН. — Премієр Сталін подав у понеділок уночі комунікат, що війська червоної армії ввійшли до Німеччини 87 миль широким фронтом та заняли понад 400 міст і сіл у Східній Прусії. Тимчасом Берлін каже, що большевицькі війська дійшли в Східню Прусію до глибини 31 милю та досягли ріки Анґерапа.

Московський комунікат каже, що червона армія крім цього заняла понад 500 інших німецьких місцевостей в околиці Мемеля, що її німці захопили були в 1939. році від Литви.

Сталін каже, що інвазію Східної Прусії переводить Третя Білоруська Армія, на чолі котрої стоїть 37-літній позвовий знавець, ґенерал Іван Черняхівський (по національности жид).

Війська червоної армії, що оперують у північно-східній Мадярщині, заняли Домбрад та зайшли на віддаль 8 миль від південної границі Чехословаччини.

НА МАДЯРЩИНІ ДАЛІ КЕРВАВА ГРОМАДЯНСЬКА ВІЙНА.

ІСТАНБУЛ. — Вісти, що наспівають сюди з Мадярщини, дають образ страшного хаосу й загальної громадянської війни. За одним донесенням, проти уряду націстичного ставленика премієра Ференца Салашія виступили згідно прихильники адмірала Гортія, прихильники ґенерала Ґези Лакатоса й різні інші групи мадярських повстанців. В 3 дні після зложення німцями з уряду Гортія й встановлення Салашія, ці групи разом заатакували урядові будинки в Будапешті. Німці кинули в бій проти них 60 повзів та зломали повстання, але в бою згинув наставлений ними премієр Салаші та весь його ґенеральний штаб. Ця вістка ще не потверджена.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 595 — 7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582

Письменний текст оголошення мае бути в адміністрації 48 годин перед появою числа, в котрім оголошуючий хоче мати своє оголошення.

За оголошення редакція не відповідае.

ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи.		SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy	
На рік	$7.00	One year	$7.00
на пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
Число з суботи (з англійською частиною):		Saturday's Issue (with Ukrainian Weekly):	

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

Найважніше, щоб переконати

Говоримо про потребу поширення знання про Україну та про здобуття серед американців симпатій для визвольних змагань українського народу. А говоримо про це тепер більше як колинебудь передше бо ведемо спеціяльну кампанію за поширення книжок і журналів, що займаються українськими справами, а видавані анґлійською мовою. При тій нагоді хочемо ще звернути увагу на те, що поширювання книжок і журналів та добуття фондів на їхнє видавання, це ще не всі трудноші, що їх треба нам перемагати. Можна сказати, що є ще далеко тяжчі. Поминаючі ті, що звязані з підшукуванням авторів праць, є далеко більша жура за те, що якщо вже щось видасться, чи воно сповняє своє завдання, чи вміє зацікавити своїм матеріялом американські кола, для яких воно призначене. А які це надзвичайно трудні речі, бачимо найкраще по критиці, яка стрінула в Ню Йорк Таймс дві нові книжки, видані анґлійською мовою, а яких авторами є поляки. Це „Поленд Файтс Бек" К. Прушиньского і „Ди Форґаттен Бетлфілд" Ю. Вєржиньского.

Що Польща і поляки не можуть нарікати на американські симпатії, це всі ми знаємо; всюди в Америці величають їхні геройства. Значить, що треба би припускати, що коли в таких обставинах появиться книжка, що розповідає про геройську боротьбу Польщі з німцями, то можна би бути вже певним, що вона буде принята тепло й з признанням уже задля самої теми і ненависти до націстів, особливо, як ще авторами є добрі письменники чи журналісти. Та як бачимо з критики тих книжок, що їх помістив Ню Йорк Таймс, то американці глядять часом і на такі видання як пропаґанду, якій „прощають" тільки тому, що тут іде про нарід, що як пише критик, є „по нашім боці". Бо якщоб глядіти з іншого боку, каже цей критик, то треба би дивуватись, чому такі книжки появляються в часі, коли є такий брак паперу . . . Вкінці дораджує, щоби давати американцям більше такого матеріялу, який би їх сильніше переконував.

„Нови Сьвят", згадуючи за ту гірку критику, пише, щоб не злоститися на американця, що таке написав, а щоб старатись зрозуміти, що те, що є добрим для польського читача, може не бути добрим для не-поляка, зокрема американця і англійця, та що це, що може дуже гарно промовити до польського серця, може цілком не зворушити чужинця.

Підносимо ті речі, бо ми теж робимо такі самі помилки, що замало звертаємо уваги на те, чи те, що ми робимо, говоримо чи пишемо про Україну й український нарід, дійсно переконує американців про слушність української справи, про українські геройства, про високу українську культуру і т. п. Як бачимо, то замало хвалити, а треба переконувати! А як це тяжко робити, видно найкраще з наведеної американської критики згаданих польських книжок, які поляки вважають знаменитими.

Американці вертаються на Филипини

Одночасно зо заняттям Аахену, великого німецького міста, котре Гітлер казав своїм воякам боронити до останньої кроплі крови, приходить зо сходу інша радісна вістка: американські війська доконали удачної інвазії острова Лейте, в ґрупі Филипинів. З цею інвазією починається нова доба в історії війни Аліянтів проти Японії та нова доба в історії Филипинів.

Американсько-японська війна почалася, як звісно, нападом японців на американські посілости на Тихому океані 7. грудня 1941 року. В несподіваному нападі японці захопили були за короткий час на Тихому океані низку островів, важних стратеґічно, політично й економічно. Ні одна втрата одначе не була для Америки така діймаюча, як утрата Филипинів, дарма, що Злучені Держави вже тоді стояли перед добровільною евакуацією тих островів. Справа в тому, що филипінські острови мають велике стратеґічне значіння, бо вони лежать на дорозі з Америки до Китаю й до інших країв Далекого Сходу, немовби командують над морськими дорогами до Маляйських островів і до багатих голяндських Індій, ба навіть над дорогами до Нової Ґвінеї, дарма, що вона лежить ближче до Америки.

Політично Филипини становлять одну з найціканвіших проблем світа. Колись вони була кольонією Еспанії, котра їх пробувала визискувати за загальними тоді засадами кольоніялізму. Злучені Держави перемогли Еспанію війною й, забравши від неї Филипини, почали їх переміняти з визискуваної ві[illegible] правлять самі власною країною. В останні роки перед цею війною Злучені Держави остаточно рішилися усамостійнити Филипини, себто зовсім покинути острови й віддати її під повний заряд самого народу островів. Ця постанова була би певно перейшла в життя, але японці перервали намірений розвій Филипин своїм наїздом островів. І тепер американці були заставлені добувати Филипини не на те, аби ними знову правити, але на те, аби позбавити ворога головної бази їх панування над цею частиною світа.

Водночас американці роблять кольосальну прислугу народови Филипин. Японська саме окупація Филипин зазначилася для филипинського народу лячними страхіттями. Японія йшла на Филипини з кличами визволення на устах: мовляв, вона думає визволити филипинців від утиску чужинців. Мовляв, вона хоче визволити „братів орієнталів". На ділі одначе їх окупація зазначилася плюндруванням маєтків филипинців, економічним визиском та різнородним прsuccessive нижуванням тубильців.

Японці мали багато умовин на свою користь. Найбільше їм послужила таки їх власна перемога: вони використали її, аби показати, що мовляв американці покинули филипинців на долю й недолю. Можливо, що ця пропаґанда й заважувала дещо при творенню японцями квіслінґівського уряду на Филипинах. Та вона певно не важила довго, бо филипинці скоро власним досвідом переконалися, що значить японська окупація та чим вона різнилася від американської. Як добре филипинці зрозуміли цю науку, видно з того, що багатьох з них покинуло міста та пішло в гори й ліси воювати партизанами проти японців, а одночасно удержали тісні звязки з американцями.

Филипинцям прийшлося довго ждати на поворот американців. Американці мусіли вперед добути Ґвадалканал, що лежить від Лейте 2,500 миль, а потім добувати Нову Ґвінею, далі різні дрібні острови, розкинені по Тихому океані, з яких японці не далиб американцям удержати довго Филипинів, якби навіть американцям удалося відразу їх добути. Филипинцям прийшлося довго ждати на американську інвазію, бож ці американці мусі[ли] [illegible] рогу, як з Америки в Европу. Щоб переправити через таку віддаль більшу скількість війська, на це треба неаби яких приготувань і зусиль. Зрештою цю силу треба було ще вперед сотворити, бож у хвилі заняття Филипинів Японією Америка цеї сили ще зовсім не мала.

Коли Америка всетаки свого слова додержала й вернулася, то це показує филипинцям, як глибоко американці шанують своє слово. Це повинно би їх переконати, що коли американський командант, ґенерал МекАрвур, каже, що американці приходять на Филипини не на їх окупацію, а на їх визволення, то американці такий власне намір мають і так певно поступати будуть.

Проф. Микола Чубатий.

Домбартон Овкс та Україна

I.

В дні 7. жовтня покінчилася міжнародна конференція чотирох великих держав — Злучених Держав, Великої Британії, Советської Унії та Китаю. Конференція відбулася в двох секціях. Перша частина конференції поміж Америкою, Англією та Советами відбулася окремо та тривала від 21. серпня до 28. вересня, друга частина конференції поміж Америкою, Англією та Китаєм відбулася в днях від 29 вересня до 7. жовтня. Вислідом тої конференції було проголошення урядового проєкту будучої міжнародної орґанізації, що по теперішній війні малаб заступити давну передвоєнну Лігу Націй.

Чому в цім випадку Советська Росія так печаливо сторонила від Китаю, що навіть при дискусії про майбутню світову мирову орґанізацію не хотіла разом говорити з Китаєм, ворогом Японії, є вельми характеристичне та повчаюче для тих усіх політиків в Америці, що сподіються помочи Росії у війні проти Японії. Советська Росія навіть не хотіла спільно говорити з Китаєм тільки тому, що він є у війні з Японією, з якою Совети у приязни. Ця архильояльність большевиків до Японії аж надто характеристична.

В результаті департамент стейту проголосив плян майбутної світової орґанізації, який ще має бути основно передискутований всіми державами і аж доперва по другій конференції чотирох великих держав та по узгідненні розходжень новий проєкт мав би бути предложений конференції представників всіх Обедна[illegible]

Потреба дискусії над пляном конференції в Домбартон Овкс.

Проголошуючи проєкт нової всесвітної орґанізації виявили свої погляди на новий твір президент Рузвелт, секретар стейту Кордел Гол та підсекретар стейту Стетініюс, провідник американської делеґації та голови конференції в Домбартон Овкс. Виповідаючи свої погляди на досі зроблене, през. Рузвелт поручає американцям дискусію над новим проєктом. Обидва представники департаменту стейту, Кордел Гол та Стетініюс, вважають корисною річчю, щоб над новим проєктом розвелася дискусія серед усіх народів світа. Оба представники американської заграничної політики переконані, що така дискусія може принести багато користи для самої справи. Тому і ми пишемо про цю справу, а до доконаної праці підходимо зі становища, що несе новий проєкт для українського народу в Европі.

Офіціяльні кола, відповідальні за заграничну політику Америки, висказалися про проєкт нової всесвітної орґанізації прихильно; дехто прямо з ентузіязмом. Одначе появилися вже й голоси дуже критичні, між ними найзамітніший голос сенатора Ла Фолета, який видить найбільше недомагання нової орґанізації в цім, що вона тямить дуже докладно про мир та про безпеку, одначе забула зовсім про свободу народів та про чотири свободи, під якими то кличами ведеться теперішня війна.

І зовсім слушний це підхід, бо мир та безпеку можна остаточно добути при помочі зорґанізованих сил, що розпоряжають літаками та тенками, але цей мир та безпека не будуть тривалі, бо вони можуть бути збудовані на гнеті міліонів людей, для яких новий повоєнний світ не то що не стане „ліпшим світом", але готов стати правдивим пеклом, бо ще обезпеченим міжнародною ґарантією великих держав.

В недільнім числі Ню Йорк Таймсу, наступнім по дні 7. жовтня, була незвичайно пронизлива політична карикатура на тему вислідів конференції в Донбартон Овск. Відомо, що ніщо так не віддає добре побоювань та думок пересічного громадянина як політична карикатура. На ілюс[illegible] Англії, Советської Росії та Китаю. На купі політичних документів та літератури сидить зажурений дипльомат аліянтського табору з нерозвязаною проблемою повоєнної безпеки. В колисці повоєнний світ як немовля, що питає тогож політика, творця нового повоєнного світа: „Татуню а хто буде виконувати поліцію над тими поліцейськими"? В цім саме суть справи. А хто буде сторожити, щоб один чи другий з тих поліцейських сам не став порушником справедливости та порядку у світі?

Кожному знане, кого має на думці політична карикатура Ню Йорк Таймсу. Має вона на думці Советську Росію, що прямо зажадала при кінці конференції повної свободи ділання, не зважаючи на істнування такої світової орґанізації. Її вето моглоб спинити карну акцію нової міжнародної установи, навіть на випадок, колиб Советська Росія була аґресором та напала на котрусь із сусідних держав. Річ природна, що така постава означає повну безвартість нової установи.

Колиж ще додамо, що плян нової установи ніщо не говорить про якінебудь права людности, підбитої одною чи другою державою, бо один із параґрафів виразно говорить про повне суверенне право кожної держави над своїми підданими, то зрозумілим стане, що народам в Европі, особливо тим, що їх Росія вже підбила й тим, що стають напів протекторатами Советської Росії, немає причини ентузіязмуватися новим проєктованим порядком.

Начерк статута нової міждержавної орґанізації.

Нова світова орґанізація має називатися **Обеднані Нації.** Очевидно нація вжите тут в розумінню держави, хоч у самім статуті поодиноких членів Обеднаних Націй називають прямо державою — стейт. Як попередна Ліґа Націй наділі не була Лігою Народів, тільки Лігою Держав, так само і ця нова міжнародна установа. Народ, хочби й як великий, як от український 45-міліоновий нарід в розумінню нової установи не істнує як нація. Зате істнують як рівноправні члени — нації такі народи як данці чи норвезці, що не мають і повних три міліони населення. Це є наука для всіх тих українських громадських діячів, що не розуміють ваги самостійности українського народу навіть на частині української тер[illegible] Карпатсь[illegible] малася як самостійна держава з 700 тисяч населення, то булаб повноправним членом Обеднаних Націй, якого то членства не може мати сорок пять мілоновий український нарід без самостійности.

Цілі нової міждержавної орґанізації є — дбати про збереження міжнародного мира та безпеки держав. Це головні та дійсні цілі, як виходить з начерку статута. Другі цілі, як утримувати приязні стосунки між націями та дбати іншими способами про утримання мира, про розвязку економічних, соціяльних та інших людських проблем, це радше цілі додаткові, другорядні.

Орґанами нової орґанізації є Загальне Зібрання, Рада Безпеки, Міжнародний Суд Справедливости та Ґенеральний Секретаріят Обеднаних Націй.

Членом Загального Зібрання може бути кожна держава, принята до орґанізації Обеднаних Націй на засадах повної суверенности та рівности кажеться у статуті, одначе рівночасно є точка, яка передбачує, що не всі члени Загального Зібрання будуть мати рівну скількість голосів, на Загальнім Зібранню, що зрештою не булоб навіть несправедливим. Чи ця постанова не відкриває брами Советам ввести більше членів до Загального Зібрання Націй, ще невідомо.

Та це не таке важне, бо Загальне Зібрання Обеднаних Націй це на ділі тільки дорадче тіло без права щонебудь самостійно вирішувати, крім одного буджету на утримання цілої установи.

(Докінчення буде).

ОЛ. ЛУГОВИЙ.

В КІГТЯХ ДВОГОЛОВОГО ОРЛА

ПОВІСТЬ З ЧАСІВ ВЕЛИКОЇ ВІЙНИ
У двох частинах
(Перший том трильоґії „Огнем і Кровю")

70)

— Хотів би я бачити, як цей грек буде йти на чолі свого полку! Така солідна комплекція! Увесь полк собою закриє! — дивувався Паволоцький. — Тільки ходитиме мабуть черепашою швидкістю...

— Десь у запільній установі опиниться! Полк йому не да! — заперечив Скубенко.

— Дурний приклад наслідується — вдруге позіхнувши промимрив Володченко. — Досить розмов, спати пора, панове! Ніч на дворі.

Відкинув голову на спинку сидження й заплющив очи. За кілька хвилин ґенерал вже похрапував. Поїзд підходив до Полонного. Скубенко й Паволоцький продовжували розмову впівголос, щоб сплячих не турбувати. Перейшли на українську мову, — оба говорили нею однаково добре. Розповідали про себе, про свою попередню службу. Полковник Скубенко походив з Полтавщини, з давньої козацької старшини. Українства не цурався, однак, як і кожний кадровий старшина, не виставляв його на показ з мотивів службових. Командував на північно-західньому фронті важкою гарматною дивізією у ґвардійському кінному корпусі Хана Нахиджеванського і, опісля, ґенерала Султан-Ґерая. Перебув катастрофу в Мазурьких озерах. Їхав тепер у восьму армію на становище команданта артилерійської бриґади.

Недоїздячи до Шепетівки поснули й вони оба. Коли прокинулися, вже зійшло сонце. Обох піхотивців ні ґенштабовця в переділі не було: певно висіли в Шепетівці, або в Здолбунові. Поїзд підходив до Рівна, де тимчасово спинився у нагальному відступі штаб південно - західнього фронту.

XXI.

З Рівного, по справці в штабі фронту, полковник Скубенко службовим поїздом поїхав на Здолбунів - Дубно. Штаб восьмої армії затримався у Дубні. Володченко і Паволоцький тим самим поїздом — на Ковель, — там стримався штаб третьої армії, у якої склад входила 16-та кінна дивізія.

Оперативний штаб восьмої армії ще маневрував по залізній дорозі Львів-Броди, на ворожій території, бо й фронт, чи те, що у нього залишилося, тягнувся від Ярослава на Мостиска й Самбір, від Бродів за півтораста верств. Обережність всеж вимагала ширший штабовий апарат з чисельними відділами і підвідділами відпровадити у глибше запілля, навіть у Брусілова. Третя армія могла стриматися у Володимирі-Волинськім, або й Сокалі, 60 100 верств ближче фронту. Та надміру обережний ґенерал Леш,[12]) щойно принявший командування, загнався зразу на близько дві сотки верств від фронту. Тим забезпечив свойому штабови залізницю на схід, на всякий непередвиджений випадок, а Володимир-Волинський з залізницею поздовж фронту — південь-північ, такої забезпеки дати не міг. У третій армії кожний штаб корпусу дбав за те, щоб бодай сотня верств ділила штаб від бойової лінії.

Стоверстний простір Рівне-Ковель Володченко і Паволоцький проспали у спорожнілому переділі. Чим ближче фронту подорожних взагалі ставало менше. Штаб третьої армії стояв у ваґонах, віддалік від стаційних будівель. Цивільних на стації не попадалося, самі похмури військовики, та заклопотані залізничники. Не бракувало жандармерії: така висока установа, як штаб армії не спускалася на війвійськову охорону. Ваґон командарма охоронявся вартовими, жандармами і військовими, при кожних дверях. Незнаних старшин допускалося у штабові ваґони за перепустками команданта стації.

Дивувалися подорожні надмірній схороні, але, закон законом... Промивши зо сну очи оба подалися за перепустками. Командант стації, полковник, перевірив документи обох, виставив перепустки. На запит Володченка, до чого аж така обережність, таємничо пояснив:

— У Ковлі повно шпіонів, ваше превосходительство. Щойно вчера викрили перебраного в старшинський наш однострій ворожого розвідчика, сотника австрійського ґенерального штабу.[13]) Арештувала його полева жандармерія на виході з штабового поїзду зовсім несподівано.

— Як же впевнилися, що то шпигун?

— Зразу думали, що дезертир. Не міг виказатися службовим приділом. Далі знайшли занадто багато новеньких десятирублівок, випущених в Німеччині. Пізнають їх лише експерти по числу зірок... А як взялися, то й посвідку знайшли десь в убранні. Докладно я цієї справи не знаю.

— Ось як! Мусить знати російську мову...

— Зрозуміло! Це русин з Галичини...

Володченко пішов до штабу армії. Паволоцький залишився з річами на стації. Вернув ґенерал несподівано швидко: видно в штабі працю наладжено зовсім не по російськи.

(Дальше буде).

[12]) Ґенерал Леш, німецького походження, пізніше став православним і здається змінив назвище на Павлович. Не поганий командант, однак кровні звязки з Німеччиною шкодили активности.

[13]) Тим сотником був пізніший український ґенерал Віктор Курмановіч. Його виміняно за полоненого царського адютанта.

ДОСТАВА ВУГЛЯ БУДЕ ОГРАНИЧЕНА.

ВАШИНҐТОН. — Адміністратор Опалу, Геролд І. Ікес, заявив, що дрібна достава антрациту і так званого „східного" коксу буде до 31. грудня ограничена до трьох четвертих тої кількості, яку вони звичайно купували. Це відноситься до всіх тих людей, що палять вуглем. Нове ограничення достави вугля робиться тому, що воєнна продукція вугля є замала, а уряд хоче, щоби кожний міг собі троха купити. — (ОВІ).

ЩОБ СПОВНИТИ ЯКСЛІД ОБОВЯЗКИ ЧЛЕНА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ТО НЕ ВИСТАРЧИТЬ НАЛЕЖАТИ САМОМУ ДО СОЮЗУ, БО ДО ЧЛЕНСЬКИХ ОБОВЯЗКІВ СВІДОМОГО ЧЛЕНА НАЛЕЖИТЬ ТАКОЖ ОБОВЯЗОК ЗАПИСАТИ ДО СОЮЗУ ЦІЛУ СВОЮ РОДИНУ, СВОЇХ ПРИЯТЕЛІВ ТА БЛИЗЬКИХ ЗНАЙОМИХ.

ТОМУ, ЩО УКРАЇНСЬКЕ ДРУКОВАНЕ СЛОВО, А ЗОКРЕМА ТЕ, ЩО ПОЯВЛЯЄТЬСЯ АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ, ПОМАГАЄ ПОШИРЮВАТИ ТАК ТЕПЕР ПОТРІБНІ ПРАВДИВІ ВІДОМОСТИ ПРО ПОНЕВОЛЕНУ УКРАЇНУ, І ЗВЯЗУЄ НАШЕ МОЛОДЕ ПОКОЛІННЯ В КУЛЬТУРНИЙ СПОСІБ З ДУХОВИМИ ЦІННОСТЯМИ І СЛАВНИМИ ОСЯГАМИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ, З ЯКОГО ВОНО ПОХОДИТЬ—ТРЕБА НАМ ЩОРАЗ НОВИХ КНИЖОК І ВИДАВНИЦТВ ПРО УКРАЇНУ. ТА ЩОБ ВОНИ МОГЛИ ПОЯВИТИСЬ, ТРЕБА В ПЕРШУ ЧЕРГУ ПОШИРИТИ СЕРЕД АМЕРИКАНЦІВ ТІ ВИДАННЯ, ЩО ВЖЕ Є. А ТЕЖ ТРЕБА СТОЯТИ ПРИ ТОМУ, ЩО НЕМА І НЕ МОЖЕ БУТИ КУЛЬТУРНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ХАТИ В АМЕРИЦІ, В ЯКІЙ НЕ БУЛОБ ОСЬ ТАКИХ ВИДАВНИЦТВ.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. СЕКРЕТАРЯ. У. Н. СОЮЗУ

ЗА ВЕРЕСЕНЬ 1944 РОКУ

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 5. Александер Фредерик А., Лабяк Франко.
В. 7. Роговський Константин, Говська Олена.
В. 8. Спітковський Петро, Салій Іван.
В. 9. Кадінго Олександра, Пелих Сузанна, Ярошак Іван, Лесик Йосиф, Панкович Іван.
В. 11. Сущак Стефанія.
В. 21. Окрепкій Мирон Л., Попович Вілям.
В. 28. Кіщак Микола.
В. 30. Вдовяк Михайло, Савка Семен, Бат Іван мол.
В. 44. Третяк Йосиф, Мичуда Юрій.
В. 45. Кулик Горис Орест.
В. 48. Нагребецький Стефан.
В. 51. Іваник Іван мол.
В. 57. Коба Іван А., Зальопана Ольга.
В. 58. Кофнюк Михайло.
В. 67. Табака Тарас Т., Королишин Ліліян.
В. 71. Бобак Йосиф.
В. 83. Карбівник Мирослав.
В. 90. Ревацький Василь, Лок Вікторія, Кардоса Олена.
В. 91. Любка Чарлс, Іванко Ілько, Іванко Михайло.
В. 99. Балко Іван.
В. 103. Черубіній Марселя.
В. 105. Оріховський Теодор.
В. 106. Якубовська Евгенія, Юшак Дорота, Сенів Меланія, Гошко Ярослав, Співак Франка, Онисів Володимир.
В. 107. Біндас Стефан.
В. 116. Ткач Андрій.
В. 117. Назаречук Марія, Назаречук Анна, Назаречук Олена.
В. 120. Древна Володимир, Фечушак Олена, Гурон Ірина, Радванський Йосиф.
В. 123. Панас Андрій, Байда Марія.
В. 124. Драбик Стефан, Гурник Йосиф.
В. 125. Марінофф Ольга.
В. 127. Рудик Михайло, Рудик Катерина, Рудик Катерина, Ліщак Анна, Климчак Ольга.
В. 130. Скалацький Володимир.
В. 135. Клим Юлія, Рудяк Анна, Пап Олена, Глушко Марія.
В. 136. Гойсон Ева.
В. 137. Славиш Ева Ф., Томко Елисавета К., Топілка Іван Дж.
В. 140. Кораницький Анна, Терлецький Михайло мол.
В. 141. Кирилюк Орест, Нікон Вергенія Е.
В. 145. Ординяк Йосифа, Бача Павло А.
В. 147. Онусканич Іван, Ярема Василь, Падус Михайло, Ценка Розалія.
В. 148. Крог Маргарета.

бовиках

ДЮІ НАЗИВАЄ РУЗВЕЛТА БУВШИМ ІЗОЛЯЦІОНІ-

В. 159. Фетрик Михайло.
В. 163. Гайдуцка Меланія, Пашковський Андрій, Нагурна Розалія, Нагурний Андрій, Буняк Анна.
В. 164. Перко Франко, Михнич Розалія, Мотичак Йосиф, Дебич Розалія.
В. 167. Рощипка Олена, Крохмальна Елена.
В. 168. Бабин Павлина, Дячишин Анна, Білінський Василь.
В. 169. Деренюк Розалина.
В. 173. Федоркевич Мілтон.
В. 179. Луцик Анна
В. 180. Пулк Дженій Е.
В. 199. Матурняк Зофія.
В. 200. Шнайдер Анна.
В. 201. Борецька Франка.
В. 202. Марколь Марія.
В. 204. Варунок Стефан, Погорілець Стефан, Франків Стефанія, Кутницький Петро, Баронецький Павло, Курчій Марія.
В. 205. Гишта Анастазія.
В. 206. Ремінник Стефанія, Ремінник Михайло, Ремнінк Катерина.
В. 214. Сава Меланія.
В. 218. Сорока Іван, Люкоф Петро Луньо, Кузенко Михайло.
В. 219. Галько Марія, Цісецький Дмитро, Горен Михайло.
В. 220. Демко Марія.
В. 221. Ольшанський Теофіль, Шеліт Юрій М.
В. 222. Заокопний Стефан А., Гасюк Стела.
В. 229. Савкулич Андрій.
В. 230. Тима Іван, Стецовяк Катерина.
В. 245. Сабат Володимир, Трух Олена.
В. 251. Романишин Ольга.
В. 255. Кіселич Петро.
В. 257. Федович Михайло.
В. 264. Остафій Олена, Остафій Стефан, Урам Анна Мей, Турко Марія, Заленчак Маріянна, Попівчак Сузанна, Микита Юрій, Микита Олена, Капелюх Евелина Р., Спінда Марія, Спінда Анна, Корба Гарвій Л., Кос Евелина, Кос Бесій.
В. 270. Василюк Павло В.
В. 271. Конасевич Меріл П., Витязь Стефан, Конасевич Антонія.
В. 276. Кугарський Іван.
В. 280. Сідельник Данило, Дучак Ірина Надія.
В. 284. Нішкій Юрій.
В. 292. Гувер Анна, Гувер Іван, Дзядек Михайло, Іванців Ольга, Беньо Ева Катерина.
В. 293. Николак Теодор.
В. 296. Глубіш Алтон Евген, Келер Бетій Дж., Балабан Рудолф.
В. 300. Левіцький Григорій.
В. 304. Поточак Юлія, Гнатик Ксеня.
В. 305. Курівчак Іван, Котис Марія, Рихальський Одрій Г., Стець Михайло, Годованець Евген.
В. 308. Топоринська Алиса Марія.
В. 319. Парсель Олена.
В. 320. Байда Марія.
В. 325. Воскобойник Василь, Воскобойник Маланка.
В. 330. Русин Іван Михайло.
В. 333. Хомин Михайло, Поточняк Олеся, Сталега Сера, Баран Петро.
В. 336. Садовський Йосиф, Баліцький Стефан.
В. 339. Хроминяк Чарлс.
В. 348. Яворська Стефанія, Воститсянос Марія.
В. 352. Комар Марія, Гавриляк Стефан, Мутро Михайло.
В. 353. Павлина Антін.
В. 355. Рак Ольга.
В. 361. Кушляк Франко, Брода Іван, Волф Олекса, Агрес Евген, Годоватій Стефан.
В. 363. Мацкула Юліян М., Лесків Іван, Лесків Юрій.
В. 367. Мельник Михайло.
В. 369. Борута Іван, Сидоряк Іван мол.
В. 370. Неро Тоній, Вергун Роман.
В. 375. Станчак Маланія.
В. 376. Пірус Андрій, Нижник Вілям.
В. 379. Шавалюк Володимир, Шавалюк Олена, Персович Магарета, Неколайшин Михайлина.
В. 383. Клюс Анна.
В. 385. Федук Елизатева Дж., Шабатура Лев.
В. 386. Щарба Іван, Лисогір Никола.
В. 388. Гачак Петро.
В. 394. Петрик Зофія.
В. 395. Владика Михайло.
В. 400. Шотик Ярослава.
В. 404. Окрак Іван.
В. 406. Нірій Іванна, Турко Іванна М., Беднарчик Михайло.
В. 415. Гугра Едвард, Град Данило.
В. 420. Хрущ Михайло, Пасічник Регіна І.
В. 426. Маліновська Анна, Маліновський Іван, Кожарницький Мирон Р., Солоп Емілія.
В. 427. Кривоніс Адолф, Воланюк Анна, Ластівка Павлина.
В. 432. Бориська Савела, Клочан Джійна, Попович Михайло, Сікорська Маріянна, Вдовичин Михайло.
В. 436. Корівчак Дмитро.
В. 438. Гринків Ольга А., Терлецький Михайло.
В. 441. Мосійчук Надія, Ольховецький Теодосій.
В. 442. Бодник Росел, Темошок Стефан.
В. 445. Стефанюк Наталія.
В. 451. Скрипка Ярослава, Скрипка Марія.
В. 452. Біло Ева.
В. 453. Романко Григорій.
В. 455. Брода Естер.
В. 461. Сеньків Вілям.
В. 462. Козаченко Никола, Позняк Петро.
В. 464. Владика Марія.
В. 468. Сидій Павло, Бойко Олекса.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 9. Крисок Чарлс, Старовецька Анна, Старовецький Йосиф, Старовецька Ольга, Старовецький Михайло.*
В. 22. Любас Олекса.*
В. 40. Свідерський Никола.
В. 66. Чачуна Іван,* Найдан Теофіль, Босій Василь, Д... Яцько, Бабінець Іван, Дубас Андрій, Мал... Йосиф, Пивоварчин Петро, С...
В. 78. Вдовяк Антонина, Косинський Михайло, Козій Василь, Сипців Теодор.
В. 85. Самець Михайло, Радковський Михайло,* Самець Михайло,* Самець Анна.
В. 99. Оберець Михайло.
В. 204. Кікта Цецеля, Нічіпорчик Анна, Осадчук Михайло, Кікта Ева.
В. 219. Бобко Никола.*
В. 229. Кеселовський Сергій.
В. 242. Пука Андрій, Гришко Франко.*
В. 292. Коваль Григорій,* Радеш Ольга П.
В. 349. Кроль Йосиф.
В. 353. Гойзен Андрій.*
В. 361. Беймак Марія.
В. 365. Грицишин Михайло.
В. 420. Паланюк Ілько.
В. 423. Коцюбінський Михайло.*
В. 445. Москаль Володимир,* Бас Теодор.
В. 473. Дудун Анна.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 25. Найда Іван.*
В. 45. Матолич Володимир М.,* Матолич Ева.
В. 58. Велитович Іван.
В. 102. Савран Петро.*
В. 155. Шутка Розалія.
В. 180. Тарас Вікторія, Тарас Павлина, Тарас Тереса.
В. 200. Малафій Анна.
В. 217. Дуда Текля.
В. 276. Двораківський Андрій, Двораківська Анастазія.
В. 310. Беймак Марія.
В. 325. Макар Ксеня, Лобур Зофія.
В. 348. Дубас Дорота.
В. 357. Чорномаз Петро.
В. 369. Гобуш Анна.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 36. Ковальчук Марія Р.
В. 127. Рудик Лев.
В. 167. Завойська Анна.
В. 230. Цибельник Анна.
В. 411. Мудрій Ольга.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 61. Коземчак Анна.
В. 72. Федик Антін, Манюк Михайло, Манюк Наталія.
В. 74. Ярема Катерина, Олач Стелля, Олач Геноефа, Ярема Петро, Олач Марія, Олач Дмитро, Геча Іван, Олач Іван.*
В. 78. Лесяк Петро, Ваненчук Антін, Стерник Іван.
В. 83. Романів Едвард.*
В. 106. Дацьків Анна.
В. 130. Ганек Олекса.
В. 133. Мних Дамян,* Коляска Іван.
В. 151. Маркович Михайло,* Маркович Володимир.*
В. 204. Гайдай Василь, Левків Евалій, Левко Іван.
В. 217. Швець Іван.
В. 219. Коча Станислав, Гринканич Василь.
В. 227. Сатур Григорій,* Сатур Юрій.*
В. 242. Дубіцький Франко.
В. 325. Волинець Розалія.
В. 353. Мальований Іван.*
В. 362. Ільченко Марія.
В. 365. Горват Тесій, Горват Марія, Цибрінський Іван,* Федорович Михайло, Федорович Анна, Цибрінська Антонина.
В. 375. Гарт Стефанія.
В. 406. Сеньків Стефанія.
В. 423. Косбин Іван,* Косбин Елсій.
В. 427. Ворожний Теодор.*
В. 441. Закревський Михайло.*
В. 445. Кузик Петро,* Озогон Галя, Фоґа Стефан*
В. 458. Горак Стефан,* Вовчук Розалія.
В. 464. Сорока Марія.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 147. Гобуш Анна.
В. 152. Сполович Катерина.
В. 204. Макар Ксеня.
В. 230. Дубас Дорота.
В. 281. Малафій Анна.
В. 347. Двораківська Анастазія, Двораківський Андрій.
В. 348. Цурек Ксеня.
В. 361. Беймак Марія.
В. 369. Паращинець Ілько.
В. 414. Чорномаз Петро.
В. 416. Найда Іван.*
В. 443. Манчуленко Імануел.
В. 457. Матолич Ольга.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 36. Ковальчук Марія Р.
В. 127. Рудик Лев.
В. 167. Завойська Анна.
В. 230. Цибельник Анна.
В. 411. Мудрій Ольга.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ.

В. 112. Дольний Ангеля.
В. 433. Вишиваний Олекса.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ЗВОРОТОМ В ГОТІВЦІ:

В. 39. Кондрасевич Микита.*
В. 116. Заззо Марія.
В. 163. Даксіс Марія.
В. 263. Франко Григорій.*

ЧЛЕНИ ПОМЕРЛІ:

В. 14. Фік Стефан.
В. 67. Дацько Михайло.
В. 87. Гаврон Михайло.
В. 90. Бобонич Григорій.
В. 94. Білик Лев.
В. 105. Владика Іван.
В. 108. Кокотайло Йосифа.
В. 136. Кос Михайло.
В. 147. Дзежіць Станислав.
В. 204. Тураш Вілям, Редчук Петро.
В. 219. Зарудний Никола.
В. 230. Маркович Юрій.
В. 234. Костишин Михайло.
В. 275. Манорек Никола.
В. 296. Лобур Петро.
В. 307. Аркатин Текля.
В. 316. Антонів Дмитро.
В. 350. Корп Семен.
В. 352. Скульський Іван П.
В. 369. Мазепа Іван.

одначе виявляла пр... онферен...

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком вересня 1944 року було в У. Н. Союзі повнолітніх членів	32,486
В місяці вересні 1944 р. принято нових	27..
В місяці вересні 1944 р. принято наново	60
В місяці вересні 1944 р. принято з переступ. листами	19
В місяці вересні 1944 р. принято з інших кляс обезпечення	5
то зо старого роду обезпеч.	—
Разом	32,84.
В місяці вересні 1944 р. суспендовано	55
В місяці вересні 1944 р. відійшли з переступними листами	14
В місяці вересні 1944 р. відійшли до інших кляс	5
В місяці вересні 1944 р. відійшли до нового роду обезпеч.	—
В місяці вересні 1944 р. відійшли зо зворотом у готівці	4
В місяці вересні 1944 р. відійшли на безплатне продовж.	2
В місяці вересні 1944 р. відійшли на виплачене обезпеч.	—
В місяці вересні 1944 померли	24
Разом	104
З кінцем місяця вересня 1944 р. в У. Н. Союзі було дорослих членів	32,739

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ І СУМАМИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД:

В клясі А. на $ 250	5
В клясі АА. на $ 500	91
В клясі В. на $ 750	16
В клясі С. на $1000	189
В клясі В.В. на $1500	6
В клясі С.С. на $2000	2

НОВІ РОДИ:

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя

В клясі О- 500 на $ 500	470
В клясі О-1000 на $1000	325
В клясі О-1500 на $1500	4
В клясі О-2000 на $2000	2

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500 на $ 500	4,229
В клясі Р-000 на $11000	2,481
В клясі Р-1500 на $1500	24
В клясі Р-2000 на $2000	17
В клясі Р-2500 на $2500	2
В клясі Р-3000 на $3000	3

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі І- 500 на $ 500	2,792
В клясі Е-1000 на $1000	1,095
В клясі Е-1500 на $1500	19
В клясі Е-2000 на $2000	9
В клясі Е-3000 на $3000	1

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів

В клясі W- 250 на $ 250	2
В клясі W- 500 на $ 500	4.178
В клясі W- 750 на $ 750	1
В клясі W1000 на $1000	3,706
В клясі W-1500 на $1500	38
В клясі W-2000 на $2000	17
В клясі W-2500 на $2500	1
В клясі W-3000 на $3000	3
В клясі W-різні суми	86

КУПУЙТЕ ВОЄННІ БОНДИ!

Нове обезпечення на ціле життя для давних членів.

В клясі Т- 100 на $ 100	5
В клясі Т- 250 на $ 250	185
В клясі Т- 500 на $ 500	3,747
В клясі Т- 750 на $ 750	554
В клясі Т-1000 на $1000	8,182
В клясі Т-1500 на $1500	199
В клясі Т-2000 на $2000	53
Разом	32,739

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 5. Александер Фредерик мол.
В. 8. Щурко Катерина Марія.
В. 33. Патроник Іван М.
В. 27. Лустер Рандолф Данило З.
В. 55. Франко Едвард Лувіс
В. 59. Бойко Варвара Перла.
В. 63. Армровз Маріянна Лоретта, Турко Іван Т., Турко Розмарія Е., Турко Марілина Л., Бейлій Магарета 2, Бейлій Павло Г. 2, Бейлій Маріянна Г. 2.
В. 66. Байдермен Вілям Генрій 3.
В. 79. Серединський Вілям мол. Кучарук Мирон Герій, Цепалій Федир, Давідчук Іван, Давідчук Анна
В. 85. Здеп Іван, Здеп Станислав М.
В. 90. Ярош Едвард Іван, Цесарин Іван Володимир, Вагнер Кенет, Вагнер Олена Анна.
В. 91. Євусяк Річард Едвард.
В. 100. Гольман Двейн Вілям.
В. 103. Чекальський Іван Петро, Сенчишин Йосиф Геральд, Бураковська Ненсій Катерина, Сенчишин Іван мол., Сенчишин Марилина П. Длюгаш Іван В., Гнас Петро, Гнас Павло, Бураковський Денис А., Гнас Параска, Псюк Йосиф Михайло, Псюк Варвара, Долгун Роберт Юрій, Черубіній Денис М., Долгун Ненсій Джійна, Псюк Джойс, Долгун Іванна Марія.
В. 125. Луковський Біл Джійн, Гаєвський Леон Йосиф, Гаєвський Роберт Михайло, Шепіт Джорджіянна Ненсій, Вроблевська Марся Марія.
В. 127. Баран Марія, Коваль Мартин С., Коваль Ірина К.
В. 128. Дідух Володимир Евген.
В. 134. Злабішен Маріянна, Спінда Еленора Дж., Злабішен Юстина.
В. 140. Качмер Никола, Качмер Стефан.
В. 146. Дорошенко Григорій мол., Хомяк Мирослава, Живінська Елейна А.
В. 150. Ліцель Віктор, Ліцель Іванна, Ліцель Фредерик, Терпак Доналд Р.
В. 158. Цибрівський Чарлс Леон, Цибрівський Петро Михайло, Робовецький Йосиф Стефан.
В. 163. Гатоній Еміліо Пилип.
В. 168. Шнир Володимир, Шнир Марія.
В. 183. Совяк Кароля Анна.

...о совєтським премієром Сталіном...

В. 204. Ко...
В. 219. Гур... мало; Чорчил сам заявив на...
...ролина, Галька Йосиф, Драч Олена.
В. 221. Белецький Доналд Павло, Смітс Дійн Антін.
В. 223. Потічко Павло мол.
В. 230. Тима Михайло мол.
В. 252. Неміська Аніта.
В. 268. Волос Варвара, Волос Віра С.
В. 274. Сильчак Іванна Анна.
В. 281. Рокецький Роберт В.
В. 292. Гувер Річард.
В. 293. Гліва Білій.
В. 298. Лідоха Давид.
В. 301. Ересман Річард, Ересман Яків мол., Ересман Адлайна, Ересман Омелян.
В. 304. Гнатик Марія Ірина, Гарахус Марся Анна, Теслюк Алберт.
В. 312. Овсяник Розмарія.
В. 316. Казінська Сузанна Франка.
В. 323. Ребар Андрій мол.
В. 324. Бурштинський Іван мол.
В. 325. Воскобойник Ольга, Гуменій Варвара Марія.
В. 341. Горен Вілям Антін.
В. 345. Лепор Ернест Дж. М.
В. 351. Пізенська Маріянна.
В. 353. Василюк Рігард
В. 355. Гамера Варвара Олена.
В. 361. Елюк Вілям, Мартінишин Мирон, Павлів Вілям мол., Дмитерко Анна В.
В. 367. Мельник Ненсій Кароля.
В. 373. Лудович Роналд.
В. 379. Оран Ленард Р., Морозюк Лійна Анна, Лучак Марлина Мей.
В. 380. Келегер Іван Йосиф, Келегер Бартоломій Франко.
В. 385. Левко Іванна, Левко Катерина.
В. 427. Качан Павло Л., Власій Марусія І., Власій Анна О., Ластевка Володимир, Ластевка Ярослав.
В. 432. Опріск Соня, Опріск Марлина, Клочан Анастазія.
В. 441. Лисий Михайло Б., Панько Іван В., Панько Дорійн А., Бесько Лідія С., Голушевський Патрися Дж.
В. 451. Скрипка Ганя, Скрипка Ярослав.
В. 452. Регнер Реймонд Е., Регнер Роналд Ф. Невліда-Кароля А.
В. 455. Брода Катерина.
В. 458. Джюрбан Йосиф.
В. 462. Мостовій Анна М.
В. 468. Боднар Орест, Синоф Естер Л.

НАНОВО ПРИНЯТІ ДІТИ:

В. 78. Косинська Марія, Вавращко Вавіна, Мацик Марта, Мацик Йосифа.
В. 85. Гартенстейн Евгенія, Самець Варвара, Самець Олена, Самець Еленора, Самець Юлія.
В. 204. Порчик Алберт 4, Стайнер Вівіян Зазулінська.
В. 413. Козак Пилип мол.
В. 473. Дудун Богдан, Дудун Орися Ілюся.

ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ ДІТИ:

В. 276. Двораківський Володимир Двораківська Надія.
В. 305. Котіс Марія.
В. 357. Чорномаз Катерина А.

ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС ДІТИ:

В. 353. Василюк Річард.
В. 386. Кучмак Ольга.
В. 435. Курляк Павло Ален.
В. 462. Мостовій Стефан Семен.

СУСПЕНДОВАНІ ДІТИ:

В. 56. Ковальчук Іван.
В. 74. Ярема Маріянна Анна, Ярема Ірина Катерина, Проч Володимир, Проч Йосиф, Проч Ірина, Проч Білій, Олач Тарас, Олач Едвард, Олач Каролина, Ліско Андрій.
В. 78. Валінська Флоренса, Стерник Іван.
В. 86. Гайдук Олимпіяда.
В. 163. Струс Іван.
В. 219. Коча Алися.
В. 220. Ковальчук Ольга, Перун Вілям, Перук Михайло, Перун Григорій.
В. 227. Сатур Павло.
В. 239. Хемій Теодор мол., Волос Йосиф Мирослав.
В. 240. Настюк Дайана Н.
В. 259. Фігіль Павло.
В. 260. Метик Никола, Метик Марія, Метик Іван, Бублець Клавдетта А.
В. 367. Башта Михайло.
В. 396. Цілюпа Ольга.
В. 400. Чвальга Йосифа.
В. 445. Марцінюк Никола Йосиф, Фоґа Іван.
В. 477. Струмовський Стефан.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 347. Двораковський Володимир, Двораківська Надія.
В. 414. Чорномаз Катерина А.
В. 436. Котис Марія.
В. 443. Манчуленко Стефан, Манчуленко Василь.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 353. Василюк Річард.
В. 386. Кучмак Ольга.
В. 435. Курляк Павло Ален.
В. 462. Мостовій Стефан Семен.

ПОМЕРЛІ ДІТИ:

В. 96. Попович Роналд.
В. 136. Пшенічка Стефан.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком вересня 1944 року було в У. Н. Союзі дітей членів	11,115
В місяці вересні 1944 р. принято нових	154
В місяці вересні 1944 р. принято наново	17
В місяці вересні 1944 р. принято з переступними листами	4
В місяці вересні 1944 р. принято з інших кляс обезпечення	4
Разом	11,294
В місяці вересні 1944 р. суспендовано	38
В місяці вересні 1944 р. відійшли з переступними листами	6
В місяці вересні 1944 р. відійшли до старших членів УНС	176
В місяці вересні 1944 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	4
В місяці вересні 1944 р. відійшли зо зворотом у готівці	
В місяці вересні 1944 р. відійшли на виплачене обезпеч.	
В місяці вересні 1944 р. відійшли на безплатне продовж.	
В місяці вересні 1944 померли	-
Разом	220
...1944 ... Союзі було дітей...	11,074

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 1-шій на $500	4,726
В клясі 2-гій на $400	1,373
В клясі 3-тій на $100	2,270
В клясі 4Р на $ 250	45
В клясі 4Р на $ 500	1,122
В клясі 4Р на $1000	266
В клясі 5Е на $ 250	185
В клясі 5Е на $ 500	904
В клясі 5Е на $1000	183
Разом	11,074
З кінцем місяця вересня 1944 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	43,814

УВАГА,

яку кожний відділовий урядник і член У. Н. Союзу повинен прочитати і відповідно до неї застосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за вересень 1944 року суспендованими, можуть бути приняті наново в члени У. Н. Союзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації; інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, з винятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Тесаме відноситься також до тих членів, які впродовж серпня 1944 р. взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних відділів У. Н. Союзу.

Д. Галичин, гол. секретар

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЛЕЖНОГО ПРОЖИТКУ КОЖНОМУ ГРОМАДЯНИНОВИ — ЦЕ ДОМАШНЯ ПРОГРАМА ПРЕЗИДЕНТА РУЗВЕЛТА.

В січні цього року президент Рузвелт передав конгресови заяву, в якій подав, до чого Злучені Держави повинні стреміти у своїй внутрішній політиці по війні. Ця програма проголосила деякі основні права кожного громадянина Америки, що повинні бути забезпечені йому по війні. Найважніші з тих прав оці:

„Право на корисну й оплачену працю в промислі, в торговлі, на фармах або в майнах нашої країни;

„Право на належний заробіток, що вистачав би на відповідний харч, одяг і розвагу;

„Право кожного фармера продукувати і продавати свій збір продуктів по такій ціні, що забезпечувалаб йому і його родині відповідне життя;

„Право кожного бизнесмена, великого чи малого, вести свої діла в відносинах, вільних від нечесного суперництва і від опанування ринку монополями, дома і за границею;

„Право кожної родини мати відповідну лікарську опіку і нагоду осягнути й тішитись добрим здоровлям;

„Право на добре виховання й освіту;

„Право на відповідну охорону перед нуждою на старі літа, на випадок слабости, припадку і безробіття".

Проголошуючи цю програму президент Рузвелт сказав:

„Ці права мають дати забезпечення. І як війна буде виграна, мусимо бути приготовані на те, щоб поступати по цій дорозі вперед, щоб пристосувати в житті ці права і досягнути нового, вищого рівня людського щастя і добробуту".

Перенявши урядовання в часі великої депресії Рузвелт виступив проти старих поглядів, що держава не має інтересуватись тим, хто з чого живе, та що це справа добродійних установ і людського милосердя, коли хто без роботи і не має що їсти. Замісць того він поставив вимогу, що держава обовязана дати забезпечення громадянинови, коли через безробіття, слабість або старість він не може себе вигодувати. Держава відповідальна теж, щоб кожен мав нагоду до праці і відповідну заплату за неї.

З цеї нової програми вийшов цілий ряд законів за часів адміністрації Рузвелта.

Ці закони обмежили визиск робітної сили підприємцями і дали змогу робітникові через юнії добиватися ліпшої заплати за свою працю. Ці закони охоронили фармерів, коли їм загрожувала руїна внаслідок обезцінення їх продуктів. Ці закони дали охорону працюючим людям від голоду і нужди в часі безробіття, слабости і на старість.

На цій дорозі зроблені ще тільки перші кроки. Програма Рузвелта, яку ми подали на вступі, показує, що ще багато лишилося до виконання, щоб ця програма була здійснена. Не тільки не може бути повороту до старого, але не може бути застою на місці.

Поновний вибір Рузвелта дасть йому змогу продовжати цю працю для забезпечення і добробуту всіх громадян у важних повоєнних роках, коли міліони молодих американців вернуться з війни до мирної праці:

Українська Дивізія Національного Горожанського Комітету Політичної Акції.

(ог.)

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

„ФОНД КОШИЦЯ".

I.

В 1919 році, з волі й розпорядку Уряду Української Народньої Республики виїхав Олександер Кошиць з Українською Республиканською Капелею у світ на підбій заграничної опінії не апелем до розуму, але апелем до почувань, до серця.

Хто читав спомини Капелі Кошиця, що недавно в уривках передруковувала „Свобода", знає як перед українською народньою піснею, надиханою Кошицевим Духом, гнулися королівські голови, як захоплено всюди її витали питаючи: Хто ці люди?... Чиї сини, ким і защо закуті!

Хто читав другу частину „Свободи" (редаґовану по англійськи з 30-го вересня б. р.), знає, у якому захопленні провідна преса писала про концерт Кошиця на американській землі, бо під такими наголовками, як: „інструмент до непорівнаної з нічим досконалости і викональности" — „Український хор співає феноменальний концерт" — „Україна шукає вільности" — „Людська орхестра" і т. д. А інтервю, яке мав і опублікував найбільший музичний журнал у Ню Йорку з проф. Кошицем, розкриває велич особи Кошиця не тільки як диригента, але як великого політика, що стоїть непохитно на основах української незалежности. Пишеться: „Український хор, згідно зі становищем пана Кошиця, осягає щось більше, як тільки чисто артистичний результат. Він уважає свій хор знаменитим середником пропаґанди, для якої цілі було вислано його з України... Диригент є таким самим пристрасним політиком української незалежности, як він є музиком... Повсякчасно він був активний в політичнім життю своєї нації, намагаючися допровадити її до цілковитої незалежности..."

Мітичний грецький Прометей викрав був у богів з Олімпу іскру огню, щоби віддати його на услуги людям. Юпітер покарав за це Прометея. Казав прикувати його до скали у кавказьких горах, де в страшних муках круки клювали його серце. З тих мук вкінці висвободив його Геракль.

Капеля Кошиця на європейському і американському континентах творила психічний стан чуттевого упоєння і тим підготовила ґрунт для міркувань чужинецьких розумів. Переводчик у мові кожного народу пояснював глибокий зміст народньої пісоньки..., розказував чужинцям, що український нарід мав і має своїх воїнів — прометеїв, що борються у рядах української армії, щоби відобрати від ворогів украдену свободу цього народу. Переїхавши на американський континент, у 1922 р., після цілковитого нового поневолення України, Капеля Кошиця насамперід молитвою до Почаївської Божої Матері гіпнотизує переповнені стіни „Карнеґі Гол" у Ню Йорку і молиться, щоби свобода і вільність американського континенту сотворила обєднану українську силу Геракля... А до американської преси подає Кошиць слідуюче: „...наша задача скінчена. В мозках багатьох людей (читай, чужинців), Україна занимає порожне місце. Наш хор зробив багато для цього, щоби поставити нашу націю на мапу. Це є підприняття, що звязує політику з артизмом".

II.

Сім років тому українці міста Дітройту святкували 40-річну діяльність проф. Кошиця. Підчас концертової програми слова бесідників оспівували прозою Кошиця як ґеніяльного знатока української народньої пісні, як артиста-різбаря, що рухами своїх рук клеїть чудові звукові тони людських голосів, як композитора, тощо. Та відай усі ці суперлятиви похвал схліблювали тільки змислові його слуху... Уся увага Кошиця усі його думки були зворушені хором „Думка", що своїм виспівуванням українських народніх пісень нагадував йому його слав[...] [...]ливо очікув[...] кличуть його на сцену, а тоді розцілував диріґента хору „Думка", гр. І. Атаманця, і сказав такі знамениті слова: „...Івасю, сину мій! Ти від свойого хору дістаєш голосові звуки, які хочеш і це наповняє спокоєм мою душу... Я можу вже тепер спокійно умирати, бо знаю, що є мій наслідник, що заступить мене!"

Ві того часу датується нерозривний звязок пок. проф. Кошиця з диріґентом хору „Думка" гр. І. Атаманцем.

18 років тому, непересічний любитель української пісні, гр. І. Атаманець при помочі талановитої співачки, його дружини, взялися за діло створити постійний співацький хор у Дітройті. Це сталося всупереч упертому поняттю, що непрофесіональні співацькі сили не можуть утримати при життю надовго народньої пісні, головно в великих містах. Деякі навіть досі арґументують, що професіональну капелю Кошиця в Америці розторощив гуркіт тракторів, свист поспішних поїздів, шум електричних моторів і змодернізована радієва штука. — Щож тоді приходилось ворожити хорові „Думка", що складався, і досі складається передовсім зі самих фабричних робітників і робітниць.

Та хор „Думка" проіснував два десятки років і має за собою десятки тисяч друкованих слів захоплення і признання у своїй і чужій пресі. Та, чи потрібно нам цитувати всі газетні признаня, коли славетний Кошиць — найбільший наш мистецький знаток, проголошує свої слова порівнання хору „Думка" зі своєю Капелею — проголошує Атаманця своїм наслідником? Але те, що найбільший американський „Факс" театр у Дітройті, що американські музичні кола. що радіо, що американська „сметана" на свої бенкети запрошують хор „Думку" співати і солоно платять, це є нашою українською гордістю, це є дійсністю, що позволяє славному Кошицеві спокійно лежати під тягарем канадійської землі!

Як пок. Кошиць, теж і Атаманець уважає удосконалену українську народню пісню дуже сильним чинником пропаґанди української визвольної справи, бо чар і краса цеї пісні відчиняє найсильніше замкнені чужинецькі двері.

У памятний день смерті Кошиця, у домі одного англійця, бачив я образ на якому сиділи три сестри, три грецькі богині людського призначення. Наймолодша при кужлеві, попускала прядиво. Старша крутила нитку на веретено. Третя найстарша, богиня Атропос, з ножицями, готова кожної хвилини перетяти нитку людського життя.

Як невимовно болючо було відтак довідатись, що це була нитка життя ґеніяльного Кошиця.

III.

Пересилаю[...] „Свободи"[...] пісня, удосконалена розмахом Кошицевого хисту і знання, мусить жити і мусить бути збережена на своїй висоті у формі проголошеного **„Фонду Кошиця",** мініятури „Фонд Нобля".

Нобель, шведський хемік, був винахідником динаміту і на тому заробив міліони, що по смерті лишив в спадщині на річні нагороди тим найвизначнішим, що найбільше причиняться до поліпшення людського життя-буття. У нас на жаль, не сповнилися слова одного жида з Торонто, Онт., що слухав Кошицевої Капелі в Арґентині, й сказав таке: ...Якби ми, жиди мали такого чоловіка як Кошиць, він у нас був би міліонером". Та проте і український „Фонд Кошиця" може бути також заможним, якщо заокеанне громадянство захоче зрозуміти важливість вже проголошеного цього фонду і споможе його своїми жертвами. На мою думку, в обсяг „Фонду Кошиця" не тільки входить зберегти 3,000 пісень, зібраних Кошицем, а досі недрукованих, і до смерті заопікуватися його дружиною, але заохотити, помочи і увіковічнити тернистий шлях дороги до слави українського мистецтва.

На поминках що їх справляли в Українськім Нац. Домі в Виндсор двічи знагоди смерти Пок. Кошиця українці з Виндсор і з Дітройту, проф. Б. Ковальський, дириґент хору „Сурма" у Виндсорі, обіцяв бодай раз у рік дати концерт на ту ціль. А гр. Атаманець горячо висказався відносно цього „фонду Кошиця" і обіцяв зробити максімум можливого зо сторони хору „Думка". Для тої цілі хор „Думка" постановив продовжати розпочате Кошицем діло, а саме, наспівати рекорди українських пісень. Діло найбільше похвальне, але й дуже коштовне. Від суми вложеного гроша у якість матеріялу плит залежить чистота рекордових співацьких голосів. Залежно від жертв, що будуть напливати до хору „Думка" на цю ціль будуть шліфуватись безкорисні труди і зусилля проб хористів, щоби якнайкраще наспівати ці рекорди на славу так тяжко окривавленої України у цій другій світовій війні. Чи не помогти нам усім ось тій добрій справі?

Богдан Зелений,
Виндсор, Онт.

DATES WITH OUR GOVERNMENT

FOR THE WEEK OCTOBER 22 THROUGH OCTOBER 28, 1944

RATIONING

Sugar

Sugar stamps No. 30, No. 31, No. 32 and No. 33 are valid indefinitely for five pounds of sugar. Sugar stamp No. 40 is valid for five pounds of canning sugar through February 28, 1945.

Meats, Fats

Red stamp A8 through Z8 and A5 through K5 are now valid indefinitely. No more red stamps will be validated until October 29.

Processed Fruits and Vegetables

Blue stamps A8 through Z8 and A5 through R5 are now valid indefinitely. No more blue stamps will be validated until November 1.

Gasoline

In the 17 states of the eastern shortage area, A-11 coupons remain valid through November 8. In States outside the eastern area, A-13 coupons, good for four gallong each, remain valid throough December 21.

Fuel Oil

Period 4 and 5 coupons remain valid throughout the coming heating year. Period 1 coupons remain valid also throughout the heating year.

Shoes

Airplane stamps No. 1 and No. 2 in Book Three remain valid indefinitely. A new stamp becomes valid November 1.

ПОШУКУВАННЯ ОСІБ

МИХАЙЛО ФЕДУН ПОШУКУЄ свого брата

ФЕДЯ ФЕДУН, який був у Дітройт, Міш. Працював у Дадж Бродерс. Останній раз писав з Дітройт[...] ладан, живицю і т. д.

[...]ну адресу, хай ласкаво зголоситься на таку адресу:

MICHAEL FEDUN
244 N. 8th STREET,
PHILADELPHIA, PA.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Дня 13. жовтня 1944 року помер у 85. році життя

ПЕТРО ПАСТЕРНАК,

член 225 відділу У. Н. Союзу в Деслодж, Мо.

Покійний походив зо села Оролів, пов. Дрогобич, Зах. Україна. Полишив у смутку жену, сина Стефана, три дочки і три внуки. Покійний вступив до Братства в 1918. Похорон відбувся 16. жовтня з дому жалоби до укр. гр.-катол. церкви, а відтак на цвинтар Ст. Пітер енд Пол. — В. Й. П.!

О. Копач, секр.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

П. Л., Лонґ Айленд, Н. Й. — Просимо подати скільки зібрано на ювилею, на що призначено і куди вислано, а тоді допис буде поміщений.

ТАРЗАН ч. 1062. Згін.

Наконець Тарзан взяв усіх слонів у свої руки. Тепер він міг ужити їх для своєї цілі.

Він крикнув до циркового хлопця, що ще далі сидів на слоні:

„Ми поженемо цю череду на інших звірів. Жени їх до озера, за містом, і не давай стати".

І незадовго почався небувалий згін.